

bibliotek, genom hvilka bokbeståndet riktats bl. a. — från det Montanska biblioteket — med en rikhaltig samling äldre svensk juridisk litteratur och en nästan komplett samling svenska lageditioner och kommittébetänkanden och — från Winrothska biblioteket — med nästan hela den nyare nordiska litteraturen i civilrätt. Redan vid ett ytligt ögnande i katalogen frapperas man af den stora mängden äldre svensk juridik, särskildt disputationer, hvilkas medtagande i så stor utsträckning synes värdt så mycket större erkännande, som de gifvetvis icke höra till den af biblioteksbesökarna oftast rådfrågade litteraturen. Däremot synes det anmälaren, som om alla de arbeten i en mängd fack, som ej kunna ha intresse för jurister, men som händelsevis tillförts biblioteket, saklöst hade kunnat uteslutas. Den handskrifna förteckning, som väl finnes på platsen, hade säkert varit tillräcklig.

Den systematiska uppställningen med dess ganska vidtgående uppdelningar af facken vill anmälaren såsom ej sakkunnig icke kritisera. Kanske kan den, dryftad och godkänd af fackmän som den torde vara, bli till gagn äfven för andra bibliotek såsom en välbehöflig ledning vid katalogiseringen af juridisk litteratur.

I afseende å titlarnas affattning och anordning öfverensstämmer katalogen särdeles noga med den af Kungl. Biblioteket utgifna s. k. Accessionskatalogen och bör följaktligen anmälaren icke ha anledning till väsentliga anmärkningar hvad principerna beträffar. Att icke alltför höga kraf böra ställas på utförandet i detalj i rent tekniskt afseende, är själfklart, men en del inkonsekvenser, som lätt falla i ögonen särskildt vid tidskriftstitlar, borde utan större svårighet ha kunnat aflägsnas. Personregistret, äfven detta utarbetadt med Accessionskatalogen såsom mönster, underlättar väsentligt bokens användning, men hade vunnit ofantligt på att, i likhet med Accessionskatalogens, meddela ett ord ur titeln (i regel första substantiv i nominativ) vid på mer än ett ställe i katalogen förekommande författarnamn, så mycket hellre som sifferhänvisningar vid ett flertal namn äro synnerligen talrika. En del finesser i registret, kursiv, parenteser och stjärnor, ha säkert kostat mycket besvär utan motsvarande valuta. Värdet af kursiven vid sidohänvisningar, hänförande sig till tidskriftsuppsatser, förringas därigenom att principiellt endast *en* hänvisning — okursiverad — förekommer då flere arbeten af samma författare, själfständiga och tidskriftsuppsatser, finnas upptagna på samma sida. Och hvad skall det tjäna till att för i supplementet förekommande namn tillägga den sida i den ordinarie uppställningen, där arbetet skulle ha anträffats, därest supplementet inarbetats i det öfriga?

Äfven för den typografiska utstyrseln har Accessionskatalogen varit förebild och rättesnöre, om till fördel för boken, må vara osagdt.

S. Hallberg.